

чюжды-ты работы, за кои-то други много години сж главж разбивали, оня е сега отворенъ чловѣкъ. *ib.* 1869 *p.* 117. Никакъ не правятъ добръ и оныя, кои-то си мѣняватъ мѣсто-то па клеветать и прѣкарять тамъ пръвый си господарь. *ib.* *p.* 208.—са, взаимный *млагом* осуждаты другъ друга: Прѣкарять ся единъ другъ прѣдъ народа. *ib.* *p.* 235.

Прѣкосъж *м. св.* пересѣку косою, скошу (*и въ переносн. см.*): Защо прекоси това хубаво цвѣтище?—За да ся не породи нѣкой плевелъ, кой-то да прѣкоси съществованіе на това благотворно сѣмя. *Л. Д.* 1873 *p.* 98.

Прѣкрата *с. ж.* препятствіе. *Ц.*

Прѣкрачъж *м. св.* **Прѣкрач(у)вамъ** *м. дл.* перешагну,—шагиваю; переступлю,—паю: Какъ прихлупватъ очи умирающему, какъ го вардятъ цѣлж ночь, и не уставятъ да го прикрачи нѣкой си, а най паче котка и кучи, да ся не увьмшири. *Пк.* 4. Близнакината ще го прекрачи три пѣте. *Перуника*, 7.

Прекрѣнамъ се (*Мак.*) *м. св. возвр.* передвинусъ: „Какъ да не плачамъ, какъ да не жальмъ? Сумъ остаила машко-то дете, Во темень кераль съ рже пущени; Му дошло време да съ прекренить“. *М.* 158.

Прѣкривъ *с. м.* *тоже что* було: „Я ти самъ дувель кумуве, сватуве, И тебъ самъ дунель червена прѣкрива“. *Ч.* 326.

Прѣкривъж *м. св.* **Прѣкривявамъ** *м. дл.* искривлю,—вляю, сторблю: Тояга, коя има на стѣбло си крагло изникнали вѣйки, близо надъ коихъ ж отсичатъ и, къту ги съвнѣтъ прикривено, съединяватъ имъ върхове на върха главнаго стѣбла. *Пк.* 83***). Изнемошѣлата старость ще доде да ти набърчи лицето; да ти прикриви тѣлото (*courber son corps*). *Т.* 309. На далече штятъ се разлегнатъ глави съ чомбасе и прекривени надолу мустаки (*съ перекрученными къ низу усами*). *Тб.* 76.

Прѣкривъж *м. св.* **Прѣкривамъ** *м. дл.* 1) покрою,—ываю: Послѣ това щѣтъ прекривить невѣстата съ бѣло покривало, нарѣчено було. *Перуника*, 29. Най после ж (*невѣста-та*) прекривѣтъ са дулакъ (*превезъ*). *М.* *p.* 520. Прѣкривте ме със цървено було. *Пс.* 15, 436. Прѣкриле го със цървено було. *ib.* 437. Майка ѣ седна до нея С бѣла я крпа прекрѣла. *Пс.* 1, 167. 2) спрячу, попрячу, прячу (*ср. крѣж*): Хайдутина незнамъ кога и какъ успѣ да прекрѣе откѣднатитѣ нѣща, та на другия дѣнь прерѣвиха сѣчката му кѣща, нѣдѣ нищо не можѣха да намѣратъ.—са, 1) покроюсь, покрываюсь. 2) спрячусь, причусь: Ти тате си върви, а язе да се прѣкрѣя, че иде майстора, дѣртня гявол, да ме изеде. *Пс.* 14, 317.

Прѣкрровка *с. ж. син.* було: Яници конь се подилаши, Стырмено (прекрровка) ѣ се закачи, За вита елха зелена. *Ч.* 331. *ср.* прѣкривъ.

Прѣкротъж *м. св.* **Прѣкротѣвамъ** *м. дл.* укрошу,—щаю. *Ц.*